Loučím se s prašnou svou zemí - Paběrky

```
     C                 G7
Já zpívám song vo tom větru vání,
        C                   G7
kterej nastává v mým kraji rovnejch plání,
          C      C7        F
tam když přijde duben, ten divnej měsíc,
 C               G7       C
může každej vám jen tohle říct.

                                     G7
R: Tak já loučím se s prašnou svou zemí,
                              C
   loučím se s prašnou svou zemí,
    F
   loučím se s prašnou svou zemí,
         C                   G7
   ten prašivej prach by mi domov zavál,
         C         G7        C
   ať mě vítr sám vodnese v dál.

Je bouřka a hromy sou jako hrom,
prach se vznáší a slunce se ztratilo v ňom,
zavátý sou cesty, jen podle stromů
s bídou hledáme cestu domů.

R: Písní loučím se...

Tam v koutku v tý tmě dva spolu leží
a von hladí a líbá ji na rty svěží,
vzdychá, pláče a hladí a líbá ji,
místo svatby si zazpívají.

R: Lásko, loučím se...

Mně řinčel telefon, skákal až slít
a z něj volá kněz, že mám do chrámu jít.
Volá z bouře, úniku možná není,
koukej kvaltovat pro spasení.

R: Tak já loučím se...

Jó, chrám je plnej, však věc nemilá,
prašivá prašná bouře tmu zesílila,
nejde číst, kněz bez textu úplně ztich,
tak jde vybírat vod věřících.

R: Písní loučím se...
```